

ikke, hvad han endvidere er berettiget til at inddrage i Genhold til, hvad han har solgt; thi Loven af 19de Februar 1861 har ikke paalagt Godseieren nogen Forpligtelse til succesfiwt at anmeldte, hvad han sælger. Det hænder ikke sjældent, at Anmeldelsen først skeer, naar der er solgt 2, 3, 4 Gange 9 Gaarde, for da paa een Gang at faae Tilladelse til at inddrage denne Tiendedeel af Hartkornet. Med Hensyn til Virkningerne af Loven af 19de Februar 1861 er jeg altsaa ikke istand til at angive mere, end hvad der virkelig er inddraget i Genhold dertil, eller rettere hvad Ministeriet har anerkjendt vedkommende Godseiere berettigede til at inddrage, men det forhindreder ikke, at der endnu er en stor Sum af Berettigelse tilbage, som ikke er konstateret, da, som jeg allerede har anført, Loven af 1861 ikke paabyder Godseieren at anmeldte, hvergang han har foretaget et Salg i Genhold til denne Lov; kun naar Inddragelse skal finde Sted, har den paalagt ham at godtgjøre for Indenrigsministeriet, at Salgene have fundet Sted overeensstemmende med Lovens Bestemmelser, men ikke derimod at anmeldte succesfiwt. Hvad iøvrigt angaaer Bestemmelsen i Loven af 1861 § 2 om Inddragningen, kan jeg give det ærede Medlem, som bragte denne Sag paa Bane, den Forsikkring, at det ikke alene bliver paaseet af Indenrigsministeriet, at der ikke i i Genhold til denne Paragraph bliver inddraget Mere eller Andet end, hvad vedkommende Godseier er berettiget til at inddrage, men at endog de tvivlsomme Spørgsmaal — og der har været flere saadanne om Forstaaelsen af denne Paragraph — ere blevne afgjorte paa en Maade, at jeg troer, at det, naar Noget skulle beklage sig derover, var vedkommende Godseier. Der er blevet givet Bestemmelsen en saa hogstavelig Udtydning, som jeg meget tvivler paa har været Lovgiverens Hensigt, dengang Loven blev vedtagen, og det en hogstavelig Udtydning i Disfaveur af Godseieren. Som sagt, forsaavidt det staaer til mig, skal jeg meget gjerne efterkomme den Opfordring, det ærede Medlem har stillet til mig om at skaffe Oplysning tilveie, angaaende hvilket Qvantum af Fæstegods der er givet Bevilling

til at inddrage, uden at Inddragningen endnu har fundet Sted. — Noget vanskeliggere bliver det at efterkomme det ærede Medlems Opfordring til at lade vedkommende Fæstere, der efter hans Udtryk skulle slagtes, komme til Kundskab om, at det netop er dem, som skulle bøde for Bestemmelserne i Loven af 19de Februar 1861; thi jeg seer ikke ret, hvorledes jeg skulle kunne bringe en saadan Bevilling til Inddragning af Fæstegods — Bevilling er dog egentlig ikke det rette Udtryk, thi Bevillingen er givet i Loven — men Ministeriets Anerkjendelse af, at Lovens Bud er tagtaget, og at altsaa den i Loven givne Ret er benyttet, til almindelig Kundskab paa anden Maade end ved at lade den indflyde i Departementstidenden eller den kommende Lovtidende, hvis vi faae en saadan. Jeg tvivler imidlertid meget paa, at Sagen derigjennem vilde komme til de Vedkommendes Kundskab, og en directe Meddelelse fra Regjeringen til de enkelte Offre — for at blive i det ærede Medlems Udtryksmaade — troer jeg dog ikke, det ærede Medlem vilde forlange af Regjeringen. Endnu er der kun eet Punkt, som jeg ønskede at høre, da der er givet en særlig Anledning dertil ved de statistiske Meddelelser, som to ærede Medlemmer (Alberti og J. N. Hansen) have bragt frem for Forsamlingen. Det sidstnævnte ærede Medlem udtrykte sig om disse Meddelelser saaledes, at han havde al Grund til at troe, at de vare fuldstændig paalidelige; og forsaavidt de angive Qvantiteten af, hvad der er solgt, har jeg ogsaa al Grund til at troe, at de ere fuldstændigt paalidelige i den Forstand, at de ikke have angivet mere end, hvad der virkelig er blevet solgt; men derimod er jeg personlig fuldstændig vis paa, at de paa mange Punkter angive mindre. Man kan altsaa være aldeles overbeviist om, at der, naar disse Meddelelser oplyse, at der den 1ste Januar 1868 endnu fandtes 10,786 Fæstegaarde med 59,587 Tdr. Hartkorn, ikke findes en eneste Gaard og en eneste Td. Hartkorn mere, men man kan ikke være fuldstændig vis paa, at der ikke findes et meget betydeligt Qvantum mindre, end her er anført, og jeg skal nævne hvorfor. For det Første ere ikke alle Salg blevne meddeelte; derom har jeg personlig Erfaring, og jeg skal